

Διαχρονική έρευνα της διάρθρωσης και εξέλιξης του κλάδου επίπλου.

I. Παπαδόπουλος¹

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η διερεύνηση των διαρθρωτικών χαρακτηριστικών του κλάδου επίπλου, κατά τα τελευταία 25 χρόνια, καθώς και των τάσεων και εξαρτήσεων αυτού την τελευταία 5ετία αποτελούν τα αντικείμενα έρευνας της παρούσας εργασίας. Πιο συγκεκριμένα περιγράφεται αρχικά ο κύκλος της οικονομίας και οι οικονομικές δραστηριότητες του ξύλινου επίπλου, η διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των επιχειρήσεων και της απασχόλησης στον κλάδο, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, οι αμοιβές, η ακαθάριστη αξία παραγωγής, η προστιθέμενη αξία, η αξία πωλήσεων, οι επενδύσεις. Στο τέλος παρουσιάζεται και η γενική εικόνα του κλάδου που φαίνεται να μην έχουν σημειωθεί σημαντικές βελτιώσεις τα τελευταία 25 χρόνια, ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός για τη δυναμικότητα της ανταγωνιστικότητάς του σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και να υστερεί με τα αντίστοιχα μέσα μεγέθη του συνόλου της μεγάλης βιομηχανίας της χώρας μας, καθώς όλα τα συγκρινόμενα οικονομικά μεγέθη κυμαίνονται σταθερά κάτω του 60%.

Λέξεις κλειδιά: κλάδος επίπλου, οικονομικά μεγέθη, διαχρονική εξέλιξη, απογραφή βιομηχανικών καταστημάτων, ΕΣΥΕ.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το διεθνές και το εσωτερικό οικονομικό περιβάλλον, τις τελευταίες τρεις δεκαετίες έχει αλλάξει σημαντικά. Η περίοδος πριν τα μέσα της δεκαετίας του '70 ήταν μια περίοδος έντονα παρεμβατική σε διεθνές και εσωτερικό επίπεδο (λόγω των ιδιότυπων διεθνών οικονομικών και πολιτικών σχέσεων που κατά την προ του 1974 περίοδο είχαν εφαρμοσθεί). Η περίοδος από την μεταπολίτευση και μετά ήταν μια περίοδος αποκατάστασης της οικονομικής και πολιτικής ομαλότητας. Ενώ η περίοδος, από το 1979 μέχρι σήμερα, εκτιμάται και χαρακτηρίζεται ως περίοδος που αναπτύσσονται κανονικά οι διεθνείς οικονομικές και πολιτικές σχέσεις της χώρας. Έτσι η ελληνική οικονομία και ο επιχειρηματικός κόσμος, με διαρθρωτικά και οικονομικά μέτρα που λαμβάνονται συνεχώς προσπαθούν να ενταχθούν στην ευρωπαϊκή οικονομία και να εναρμονισθούν αρχικά με τους όρους του ελεύθερου ανταγωνισμού, ενώ στη συνέχεια στην έντονη παγκοσμιοποίηση (όπως εξ άλλου και η οικονομία και ο επιχειρηματικός κόσμος της Ευρώπης).

Οι κλάδοι του ξύλου και του επίπλου υπέστησαν και αυτοί τις συνέπειες των σχετικών αλλαγών στο εν λόγω διεθνές και εσωτερικό οικονομικό περιβάλλον. Συνέπειες που οφείλονταν, πέραν των πιο πάνω αλλαγών, στα ειδικά - ιδιαίτερα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά τους όπως: το μικρό, κατά βάση μέγεθος επιχειρήσεων, ο οικογενειακός χαρακτήρας τους στις περισσότερες περιπτώσεις, ο έντονος προσανατολισμός της παραγωγής προς την εσωτερική αγορά και ο προστατευτικός χαρακτήρας της οικονομίας, που επί πολλά χρόνια πριν τη

¹ Επιστημονικός Συνεργάτης του ΤΕΙ Λάρισας, Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου και του Τμήματος Δασολογίας και Φ.Π. του Α.Π.Θ. – email: papad@for.auth.gr

μεταπολίτευση είχε λειτουργήσει και είχε αφήσει έντονα τα χαρακτηριστικά του γενικά στη επιχειρηματική νοοτροπία και συμπεριφορά (ΚΕΠΕ 1976, Cmielewski 1979, Φράγκος 1979, Στάμου 1982, Παπαλιάγκας 1992, Φιλίππου 1993, Τερζόπουλος 1994, Kakaras 1999, ICAP 2002, Παπαδόπουλος 2005).

2. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ - ΣΚΟΠΟΣ

2.1 Ο κύκλος της οικονομίας του ξύλου

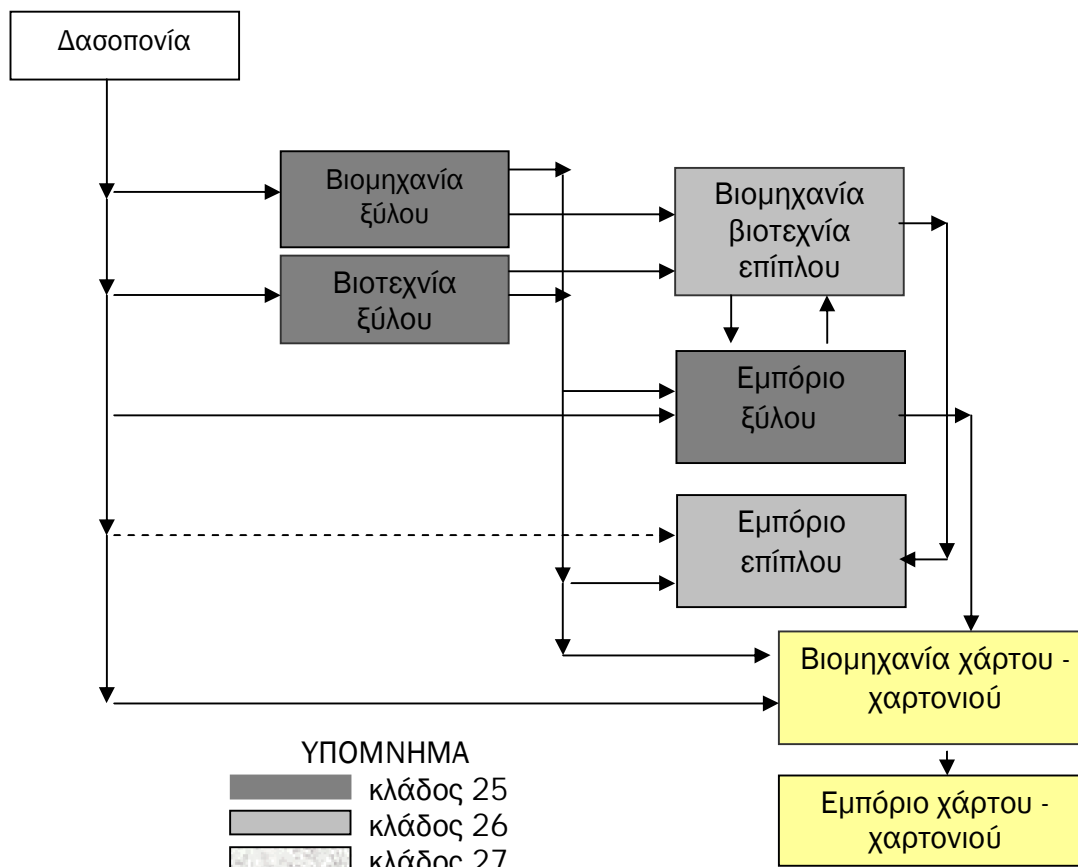
Ο κύκλος της οικονομίας του ξύλου επίπλου και χάρτου, με την ευρεία της έννοια, εκτείνεται τόσο στον πρωτογενή τομέα (δασοπονία) όσο και στον μεταποιητικό (βιομηχανία και βιοτεχνία ξύλου, βιομηχανία και βιοτεχνία επίπλου και ειδών επιπλώσεως από ξύλο και βιομηχανία και βιοτεχνία χάρτου χαρτονιού) και στον τριτογενή τομέα (εμπορία ξύλου, εμπορία επίπλου και ειδών επιπλώσεως από ξύλο και εμπορία χάρτου και χαρτονιού). Ο τομέας της δασοπονίας, ένας τομέας πολυλειτουργικός με σημαντική γκάμα παραγόμενων αγαθών και υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων και το ξύλο, αποτελεί τομέα, μεγάλο μέρος της υλικής παραγωγής του οποίου εισρέει άμεσα κυρίως στους κλάδους 25 και 27 και σε μικρότερο σχετικά ποσοστό στον κλάδο 26 ως πρώτη ύλη, κατά την παλαιότερη ταξινόμηση των μεταποιητικών και εμπορικών καταστημάτων της ΕΣΥΕ, στα πλαίσια των αναγκών της ανά πενταετία «Απογραφής Βιομηχανίας – Βιοτεχνίας και Εμπορίου και Άλλων Υπηρεσιών» (ΕΣΥΕ 1963, 1968, 1973, 1978).

Η δασοπονία συνεπώς αποτελεί τον κυριότερο τομέα, ο οποίος άμεσα ή έμμεσα παράγει και τροφοδοτεί με ξύλο - πρώτη ύλη την σχετική με το ξύλο μεταποιητική βιομηχανία και βιοτεχνία (αλλά και την βιομηχανία χαρτοπολτού, χάρτου και χαρτονιού). Η εν λόγω βιομηχανία και βιοτεχνία, στα πλαίσια της παλαιότερης όπως πιο πάνω ταξινόμησης της ΕΣΥΕ, εντάσσεται συνολικά σε τρεις κλάδους, καθένας των οποίων φαίνεται στο Σχ. 1, στα πλαίσια του πιο πάνω κύκλου της οικονομίας ξύλου με την ευρεία της έννοια. Ο κύκλος της οικονομίας ξύλου επίπλου περιλαμβάνει τόσο τις επιχειρηματικές μονάδες παραγωγής ξύλου επίπλου και ειδών επιπλώσεως όσο και τις σχετικές εμπορικές επιχειρηματικές μονάδες.

Η παραγωγή του κλάδου 25, με την μορφή ενδιάμεσων προϊόντων μεταποίησης του ξύλου, εισρέει σε μεγάλο μέρος στον κλάδο 26, εισφέροντας σε αυτόν (πλην του υποκλάδου του μεταλλικού επίπλου) την βασική πρώτη ύλη για την πραγματοποίηση της παραγωγής του.

Ο κλάδος 26 περιλαμβάνει και ένα υποκλάδο, που δεν χρησιμοποιεί το ξύλο ή την φυτική γενικότερα βιομάζα, ως πρώτη ύλη (υποκλάδος μεταλλικού επίπλου), ενώ ο κλάδος χάρτου χρησιμοποιεί ως μέρος της πρώτης ύλης του και βιομάζα που δεν προέρχεται από τον τομέα της δασοπονίας (κυρίως φυτική βιομάζα από γεωργικές κ.ά. καλλιέργειες).

Στα πλαίσια της «Στατιστικής ταξινόμησης των κλάδων οικονομικής δραστηριότητας» (ΣΤΑΚΟΔ), όπως αυτή τελικά διαμορφώθηκε (2003) από την ΕΣΥΕ, στα πλαίσια της εναρμόνισής της με το ευρωπαϊκό (NACE – Nomenclature des Activites economicas dans la Communaute Europeenne) και το διεθνές (ISIC – International Standard Industrial Classification of all economic activities) σύστημα ταξινόμησης, οι οικονομικές δραστηριότητες του κύκλου ξύλου – επίπλου - χάρτου εντάσσονται σε υποδιαίρεσεις 7 διψήφιων κωδικών ταξινόμησης (Πιν. Ι).

Σχήμα 1. Οι φυσικές ροές στον επιχειρηματικό κύκλο της οικονομίας ξύλου – επίπλου (κατά την αντίθετη κατεύθυνση των βελών οι χρηματικές ροές)
 Figure 1. The natural flows in the business cycle of the wood-furniture economy (in the opposite direction of arrows the money flows)

Πίνακας Ι. Οι οικονομικές δραστηριότητες του κύκλου οικονομίας ξύλου επίπλου κατά ΣΤΑΚΟΔ 2003.

Table I. The economic activities of the wood-furniture economy according to NACE 2003.

Κωδικός	Αναλυτική κατάταξη κλάδων
Α. Γεωργία, Κτ/φία, Θήρα, Δασοκομία	
01	Γεωργία, Κτηνοτροφία, Θήρα και συναφείς βοηθητικές δραστηριότητες
	014.9 Εκτροφή άλλων ζώων μ.α.κ. οικιακών ζώων, και άλλων άγριων ζώων και πουλιών
02	Δασοκομία, υλοτομία, και συναφείς δραστηριότητες
Δ. Μεταποιητικές βιομηχανίες	
ΔΔ. Βιομηχανία ξύλου και προϊόντων του	
20	Βιομηχανία ξύλου και κατασκευή προϊόντων από ξύλο και φελλό εκτός από έπιπλα, κατασκευή ειδών καλαθοποιίας και σπαρτοπλεκτικής
ΔΕ. Παραγωγή χαρτοπολτού, παραγωγή χαρτιού και προϊόντων από χαρτί- εκδοτικές και εκτυπωτικές επιχειρήσεις	
21	Παραγωγή χαρτοπολτού, παραγωγή χαρτιού και προϊόντων από χαρτί
ΔΝ. Λοιπές βιομηχανίες μ.α.κ.	
36 ²	Κατασκευή επίπλων , λοιπές βιομηχανίες

² Ο διψήφιος κλάδος 36, εκτός από τον ανωτέρω τριψήφιο κλάδο 361, περιλαμβάνει επί πλέον άλλους πέντε τριψήφιους κλάδους , ήτοι κοσμημάτων και συναφών ειδών (362), μουσικών οργάνων

	361	Κατασκευή επίπλων	
	361.1	Καρεκλών και καθισμάτων	
	361.2	Κατασκευή άλλων επίπλων για γραφεία και καταστήματα	
	361.3	Κατασκευή επίπλων κουζίνας	
	361.4	Κατασκευή άλλων επίπλων	
Ζ. Χονδρικό και λιανικό εμπόριο- επισκευές			
51	Χονδρικό εμπόριο και εμπόριο με προμήθεια, εκτός από το εμπόριο αυτοκινήτων, οχημάτων και μοτοσυκλετών		
	514.9	Χονδρικό εμπόριο άλλων ειδών οικιακής χρήσης	Επίπλων, χαλιών κλπ. Γραφικής ύλης,
	518.5	Χονδρικό εμπόριο άλλων μηχανών και εξοπλισμών γραφείου	Μηχανών και λοιπού εξοπλισμού Επίπλων γραφείου
52.	Λιανικό εμπόριο, εκτός από το εμπόριο αυτοκινήτων, οχημάτων και μοτοσυκλετών, επισκευή ειδών ατομικής και οικιακής χρήσης		
	524.4	Λιανικό εμπόριο επίπλων, φωτιστικών και ειδών νοικοκυριού μ.α.κ.	
Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων ΕΣΥΕ (ΕΣΥΕ 2002).			

Αντίστοιχη ταξινόμηση – ονοματολογία έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια των αναγκών εναρμόνισης του διεθνούς εμπορίου (εισαγωγές – εξαγωγές). Σύμφωνα με αυτή, ο κύκλος οικονομίας ξύλου - επίπλου ταξινομείται σε 5 διψήφιους κωδικούς (Πιν II, ΕΣΥΕ 2005).

Πίνακας II. Η ταξινόμηση των προϊόντων του κύκλου οικονομίας του ξύλου επίπλου στα πλαίσια της τυποποίησης του διεθνούς εμπορίου.
Table II. The classification of the products of the wood-furniture economy in the frames of standardization of the international trade.

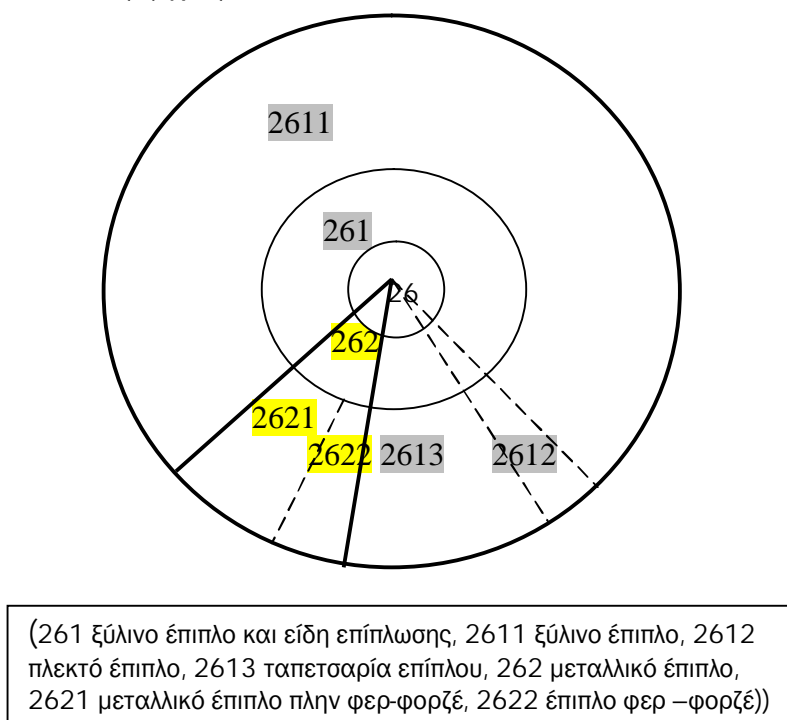
Κωδικός	Κλάδος
24	Ξυλεία και φελλός
25	Πολτός και απορρίμματα χαρτιού
63	Είδη από φελλό και ξύλο (εκτός επίπλων)
64	Χαρτί, χαρτόνια και είδη από χαρτοπολτό, χαρτί ή χαρτόνι
82	Έπιπλα και μέρη αυτών, κρεβάτια, στρώματα, υποστηρίγματα στρωμάτων, μαξιλάρια και παρόμοιος εξοπλισμός επίπλωσης
	821. Έπιπλα και μέρη αυτών

Στην προκείμενη εργασία, λόγω ακριβώς των στόχων της διερεύνησης των διαχρονικών εξελίξεων του κλάδου 26, η ανάλυση διατηρεί και αξιοποιεί την σχετική ταξινόμηση σε υποκλάδους και κατηγορίες της απογραφής βιομηχανικών, βιοτεχνικών και εμπορικών καταστημάτων της ΕΣΥΕ (1963, 1968, 1973 και 1978).

(363), αθλητικών ειδών (364), παιχνιδιών κάθε είδους (365) και διάφορες άλλες μεταποιητικές βιομηχανίες μ.α.κ.(366).

2.2.Ο κλάδος 26 και τα χαρακτηριστικά του

Ο κλάδος 26 περιλαμβάνει δύο υποκλάδους (261 και 262) και 5 συνολικά κατηγορίες προϊόντων (2611, 2612, 2613 του υποκλάδου 261 και 2621,2622 του υποκλάδου 262) (Σχ. 2).

Σχήμα 2. Η διάρθρωση του κλάδου επίπλου σε υποκλάδους και κατηγορίες προϊόντων.
Figure 2. The structure of the furniture branch into sub-branches product categories.

Σκοπός της προκειμένης εργασίας είναι η διερεύνηση των εξελίξεων στον κλάδο του επίπλου με τη μορφή μονογραφίας και ιδιαίτερα του ξύλινου επίπλου. Ειδικότερα, οι επί μέρους στόχοι της είναι:

1. η έρευνα της μεταβολής των διαρθρωτικών χαρακτηριστικών του κλάδου επίπλου και ειδικότερα του υποκλάδου ξύλινου επίπλου διαχρονικά
2. η έρευνα των χαρακτηριστικών, των τάσεων και των εξαρτήσεων του ίδιου κλάδου κατά την τελευταία χρονική περίοδο 1998-2003 και η αποτίμηση των περαιτέρω εξελίξεων αυτού.

3. ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Τα στοιχεία στα οποία στηρίχτηκε η έρευνα αποτελούν ένα συνδυασμό στοιχείων πρωτογενών και δευτερογενών πηγών. Η έρευνα της διαχρονικής εξέλιξης των υπό μελέτη χαρακτηριστικών έγινε με την μεθοδολογία της ανάλυσης σε συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα της υπό μελέτη χρονικής περιόδου (1978-2003). Ειδικότερα για την διερεύνηση των εξελίξεων της περιόδου 1998-2003 εφαρμόστηκε η ανάλυση χρονολογικών σειρών (Koutsogianni 1977, Ostrom 1990, Anderson et all 1996).

4. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

4.1. Βασικά διαρθρωτικά μεγέθη

4.1.1 Ο αριθμός των επιχειρήσεων και η απασχόληση στον κλάδο

Στο τέλος της δεκαετίας του '70, ο συνολικός αριθμός των επιχειρήσεων επίπλου ανερχόταν σε 10770, των δε απασχολουμένων σε αυτές σε 31263 άτομα. Η ποσοστιαία κατανομή των απασχολουμένων στον κλάδο και τους υποκλάδους και τις κατηγορίες προϊόντων και η διαχρονική μεταβολή αυτής στην αρχή της 10ετίας του '90 δίνονται στον Πιν. III.

Πίνακας III. Διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των επιχειρήσεων και της απασχόλησης στον κλάδο 26.

Table III. Everlasting development of the number of enterprises and employment in the branch 26.

Κλάδος	Υποκλάδος	κατηγορία προϊόντων		1978		1993	
				αριθμός επιχειρήσεων %	Απασχολούμενοι %	αριθμός επιχειρήσεων %	Απασχολούμενοι %
26	261	2611	ξύλινο επίπλο	86,4	84,3	84,0	84,2
		2612	πλεκτό επίπλο	0,3	0,3	1,0	0,8
		2613	ταπετσαρία επίπλου	8,5	5,3	10,4	6,1
	262	2621	μεταλλικό πλήν φερ-φορζέ	4,4	9,7	4,1	8,2
		2622	φερ-φορζέ	0,4	0,4	0,5	0,7
Σύνολο %				100	100	100	100
Μέσο μέγεθος				2,9 άτομα		2,9 άτομα	

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων ΕΣΥΕ

Το έτος 1993, το μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων του κλάδου 26 ανερχόταν επίσης σε 2,9 άτομα., με 10479 επιχειρήσεις και 30461 άτομα.

Οι σχετικές μεταβολές εντός των κατηγοριών προϊόντων του κλάδου μεταξύ των ετών 1978 και 1993 έχουν ως εξής:

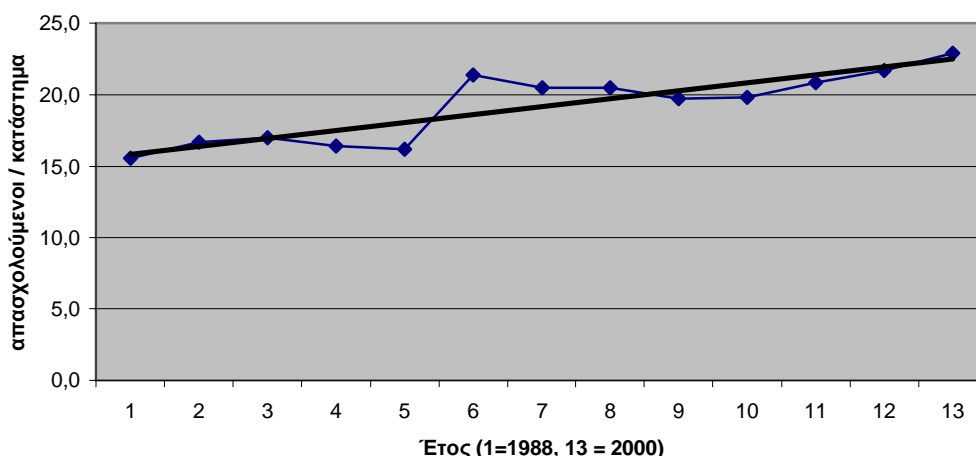
- ως προς τον αριθμό των επιχειρήσεων σημειώθηκε μία μείωση κατά 2,4 % εις βάρος των μονάδων ξύλινου επίπλου (κατηγορία 2611), μία αύξηση κατά 1,9 % υπέρ των μονάδων ταπετσαρίας επίπλου (κατηγορία 2613), και μικρομεταβολές στις υπόλοιπες κατηγορίες
- ως προς την απασχόληση μόνο μικρομεταβολές σημειώθηκαν, με εμφανέστερες εκείνες της αύξησης της απασχόλησης στις κατηγορίες πλεκτού και ταπετσαρίας επίπλου (από 0,3 σε 0,8 % και από 5,3 σε 6,1 % αντίστοιχα) και της μείωσης στα μεταλλικά πλην φερ – φορζέ έπιπλα (από 9,7 σε 8,2 %).

Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι καμία από τις δύο συγκεκριμένες διαρθρωτικές μεταβλητές του κλάδου του επίπλου εμφανίζει ουσιαστική μεταβολή στη διάρκεια μεταξύ των ετών 1978 και 1993. Το σημείο τούτο είναι ιδιαίτερα σημαντικό, σχετικά με τη δυναμικότητα και την ανταγωνιστικότητα του κλάδου, τη στιγμή που κατά την εν λόγω εικοσαετία σημειώθηκαν πολύ μεγάλες αντίστοιχες μεταβολές σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, λόγω της παγκοσμιοποίησης και της ελεύθερης διακίνησης των κεφαλαίων και αγαθών και της ανάπτυξης των τάσεων μεγέθυνσης

των επιχειρήσεων (μέσω εξαγορών ή συγχωνεύσεων), προκειμένου αυτές να ανταπεξέλθουν στις ιδιαίτερες συνθήκες του αυξημένου ανταγωνισμού.

Το μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων ανερχόταν το έτος 1978 σε 2,9 άτομα ανά επιχείρηση (2,7 στον υποκλάδο ξύλινου επίπλου - 6,2 στον υποκλάδο μεταλλικού επίπλου) και δεν μεταβάλλεται ουσιαστικά μέχρι την 10ετία του '90 (2,9 άτομα το 1993).

Η μεταβολή του μέσου μεγέθους της «μεγάλης βιομηχανίας επίπλου» και ειδικότερα αυτής με αριθμό απασχολούμενων ανά επιχείρηση άνω των 10 ατόμων, (ΣΤΑΚΟΔ 361), καθώς και η εικόνα της διαχρονικής εξέλιξης και της τάσης της παρουσιάζεται στο Σχ. 3. Στην 12ετία 1988-2000, το μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων της μεγάλης βιομηχανίας επίπλου ανέρχεται σε 20,8 άτομα.

Σχήμα 3. Διαχρονική εξέλιξη του μεγέθους της μεγάλης βιομηχανίας επίπλου
Figure 3. Everlasting development of the size of the big furniture industry.

Το 1978 οι επιχειρήσεις επίπλου (κλάδου 26) με απασχολούμενους 0 - 9 άτομα ανά επιχείρηση κάλυπταν το 96,2 % του συνολικού αριθμού των επιχειρήσεων επίπλου και το 69,05 % του συνολικού αριθμού απασχολούμενων στον κλάδο (αντίστοιχα, οι επιχειρήσεις > 10 ατόμων καλύπτουν το 3,8 % του αριθμού των επιχειρήσεων και το 30,95 της απασχόλησης στον κλάδο)³.

4.1.2. Η περιφερειακή διάρθρωση

Η κατανομή του αριθμού των επιχειρήσεων και της απασχόλησης στις επί μέρους Περιφέρειες της χώρας, με βάση τον τόπο εγκατάστασης αυτών, καθώς και η διαφοροποίηση του μέσου μεγέθους των επιχειρήσεων μεταξύ των Περιφερειών δίνονται στον Πιν. IV. Από τον πίνακα αυτόν προκύπτει, ότι :

Κατά το έτος 1978, η μεγαλύτερη συγκέντρωση αριθμού επιχειρήσεων επίπλου παρατηρείται στην Αττική, με αμέσως επόμενη στην Μακεδονία – Θράκη, με περίπου αναλογική εκπροσώπηση σε αυτές και του αριθμού των απασχολούμενων.

³ Το 1997 η συνολική απασχόληση ήταν στα 20.500 άτομα και ο αριθμός των μονάδων της μεγάλης Βιομηχανίας, περίπου στις 660 (Τσατσούλη 2000) ενώ αντίστοιχα για το 1992 ο κλάδος αυτός αριθμούσε μόλις 468 μεγάλα καταστήματα (απασχόληση πάνω από 10 άτομα ανά κατάστημα. ΕΣΥΕ, 1992). Τα 468 αυτά καταστήματα περιλαμβάνουν 415 καταστήματα κατασκευής ξύλινων επίπλων και ειδών επιπλώσεως και 53 καταστήματα μεταλλικών επίπλων (Χριστοδούλου και Μπλιούμης 1997).

Πίνακας IV. Χωροταξική κατανομή καταστημάτων και απασχόλησης του κλάδου επίπλων 1978, 1993.
Table IV. Spatial distribution of shops and employment of the furniture branch 1978, 1993.

Περιφέρεια	1978*					1993**					Μεταβολή % 1993/1978		
	αριθ. επιχ/σεων		αριθ. απασχ/νων		Μέσο μέγεθος	αριθ. επιχ/σεων		αριθ. απασχ/νων		Μέσο μέγεθος	επιχ/σεων	απασχ/νων	μέσου μεγέθους
	επιχ/σεις	%	απασ/νοι	%		επιχ/σεις	%	απασ/νοι	%		%		
A. Μακεδονίας - Θράκης	3.005	27,9	8.041	25,7	2,7	475	4,5	1.353	4,4	2,8	5,1	17,7	12,0
Κ. Μακεδονίας						2.471	23,6	7.743	25,4	3,1			
Δ. Μακεδονίας						213	2,0	369	1,2	1,7			
Ηπείρου	175	1,6	575	1,8	3,3	220	2,1	610	2,0	2,8	25,7	6,1	-15,6
Θεσσαλίας	569	5,3	1.671	5,3	2,9	641	6,1	1.980	6,5	3,1	12,7	18,5	6,5
Ι. Νήσων	138	1,3	243	0,8	2,9	122	1,2	214	0,7	1,8	-11,6	-11,9	-39,5
Δ. Ελλάδας	513	4,8	3.045	9,7	5,9	347	3,3	697	2,3	2,0	15,0	-58,2	-63,6
Στ. Ελλάδας						243	2,3	577	1,9	2,4			
Αττικής	4.986	46,3	14.789	47,3	3,0	4.722	45,1	14.723	48,3	3,1	-5,3	-0,4	3,3
Πελοποννήσου	539	5,0	1.206	3,9	2,2	283	2,7	549	1,8	1,9	-47,5	-54,5	-13,3
B. Αιγαίου	255	2,4	544	1,7	2,1	109	1,0	243	0,8	2,2	-2,4	7,9	10,5
N. Αιγαίου						140	1,3	344	1,1	2,5			
Κρήτης	598	5,5	1.149	3,7	1,9	493	4,7	1.059	3,5	2,1	-17,6	-7,8	11,8
Σύνολο	10.778	100,0	31.263	100	2,9	10.479	100	30.461	100,0	2,9	-2,8	-2,6	0,2
*Επεξεργασία στοιχείων ΕΣΥΕ και των Κριτωτάκη 1985, Στάμου 1982													
** Επεξεργασία στοιχείων ΕΣΥΕ και Γιάνναρος 2000													

Το έτος 1993, η συμμετοχή των περιοχών αυτών στον αριθμό των επιχειρήσεων μειώνεται μεν κατά ελάχιστο στην Αττική αυξάνεται δε στην Μακεδονία – Θράκη, ενώ η συμμετοχή του αριθμού των απασχολούμενων αυξάνεται ουσιαστικά στην Μακεδονία – Θράκη (17,7 %) και μειώνεται ελαφρά στην Αττική (-0,4 %). Το γεγονός αυτό εκφράζεται και στην μεταβολή του μέσου μεγέθους των επιχειρήσεων επίπλου των εν λόγω περιοχών (αύξηση κατά 12 % στη Μακεδονία – Θράκη, μικρότερη αύξηση (4,9 %) στην Αττική).

Το μεγαλύτερο μέσο μέγεθος επιχειρήσεων επίπλου παρουσιάζει κατά το έτος 1978 η Στερεά – Δ. Ελλάδα, με αμέσως επόμενη την Ήπειρο και την Αττική, με πολύ κοντά στις τελευταίες την Θεσσαλία, Ιόνια Νησιά και Μακεδονία – Θράκη. Αντίστοιχα το έτος 1993, την πρώτη θέση παίρνουν η Αττική και η Θεσσαλία, ενώ έχουν σημαντικά υποχωρήσει η Στερεά – Δυτική Ελλάδα, η Ήπειρος και τα Ιόνια νησιά, με σχετική μικρή βελτίωση να παρουσιάζει και η Μακεδονία – Θράκη.

Μεταξύ 1978 και 1993, όλες οι περιοχές, με εξαίρεση Μακεδονία – Θράκη, Ήπειρο, Θεσσαλία και Στερεά – Δυτική Ελλάδα παρουσιάζουν μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων και επίσης μείωση της απασχόλησης (με εξαίρεση ως προς το τελευταίο του Αιγαίου). Την μεγαλύτερη μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων παρουσιάζουν η Πελοπόννησος, η Κρήτη και τα Ιόνια νησιά, την μεγαλύτερη αύξηση η Ήπειρος και η Θεσσαλία.

Ως προς τον αριθμό των απασχολούμενων, την μεγαλύτερη μείωση παρουσιάζουν η Στερεά – Δυτική Ελλάδα και η Πελοπόννησος, την μεγαλύτερη αύξηση αυτών η Θεσσαλία και η Μακεδονία – Θράκη.

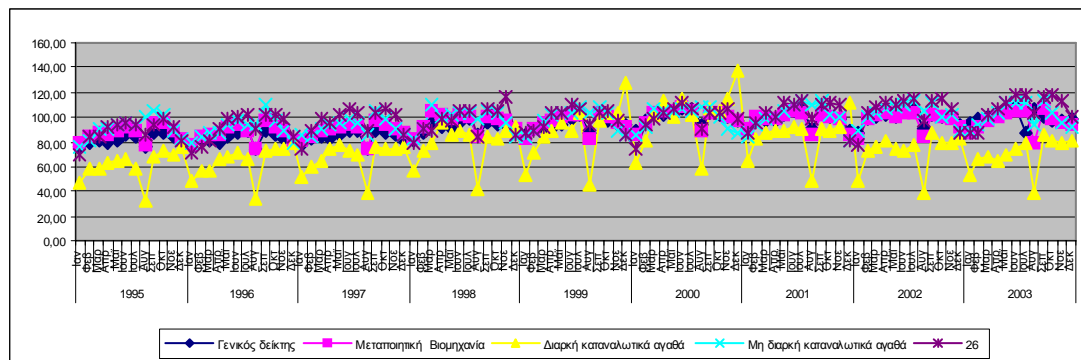
Τέλος, ως προς το μέγεθος των επιχειρήσεων, ως συνέπεια και των προηγούμενων μεταβολών, την μεγαλύτερη αύξηση παρουσιάζει η Μακεδονία – Θράκη και Κρήτη και την μεγαλύτερη μείωση η Στερεά – Δυτική Ελλάδα και τα Ιόνια νησιά.

Στο σύνολό του ο κλάδος παρουσίασε μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων, μείωση των απασχολούμενων και σχεδόν αμετάβλητο μέσο μέγεθος επιχείρησης.

4.2. Η πορεία του κλάδου στην γενικότερη εξέλιξη της παραγωγής στη χώρα (1995-2003)

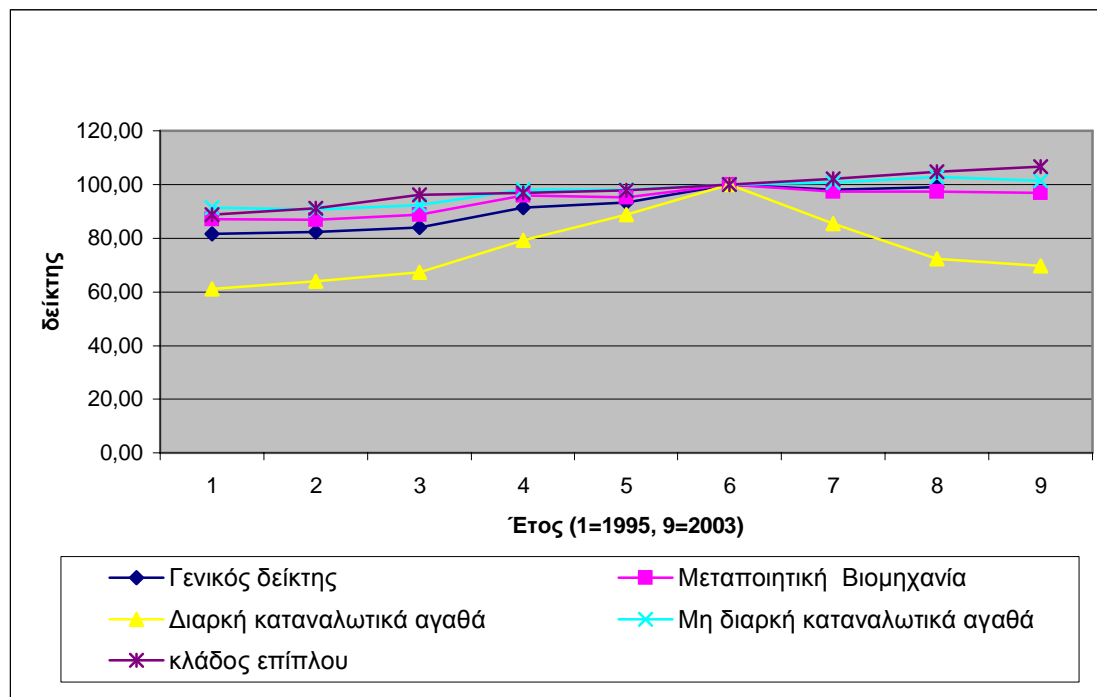
Ο κλάδος επίπλου κατά την περίοδο 1995-2003 και ειδικότερα ο όγκος της παραγωγής του δίνεται με την μορφή του αναθεωρημένου δείκτη βιομηχανικής παραγωγής (ΕΣΥΕ 2004) στο Σχ. 4 σε μηνιαία βάση.

Συγκριτικά με τον γενικό δείκτη όγκου παραγωγής, τον δείκτη όγκου παραγωγής της μεταποιητικής βιομηχανίας, τον δείκτη όγκου παραγωγής διαρκών καταναλωτικών αγαθών και τον δείκτη όγκου παραγωγής μη καταναλωτικών αγαθών, η κατά μήνα εξέλιξη του δείκτη όγκου παραγωγής του κλάδου επίπλων (26) έχει όπως το Σχ. 4.

Σχήμα 4. Όγκος βιομηχανικής παραγωγής σε μηνιαία βάση κατά τα έτη 1995-2003.
Figure 4. The volume of industrial production at monthly basis during the years 1995-2003.

Η συγκριτική σχετική εξέλιξη του εν λόγω δείκτη σε ετήσια βάση δίνεται αντίστοιχα στο Σχ. 5.

Σχήμα 5. Συγκριτική διαχρονική εξέλιξη του δείκτη όγκου παραγωγής
Figure 5. Comparative development of the volume production index.

4.3 Η μεγάλη βιομηχανία επίπλου (κλάδος ΣΤΑΚΟΔ 36)

Στη συνέχεια δίνεται η εξέλιξη βασικών οικονομικών μεγεθών και σχετιζόμενων με αυτά δεικτών, για την περίοδο 1995-2001. Όπως ήδη αναφέρθηκε στο κεφάλαιο 2.1, ο κλάδος 36 περιλαμβάνει πέραν του επίπλου και άλλες επιχειρηματικές μονάδες. Μία εικόνα της συμμετοχής του επίπλου (361) στον 2ψήφιο κλάδο 36 και στη συνέχεια της συμμετοχής των 4ψήφιων κλάδων επίπλου στον κλάδο 361 δίνει ο Πιν. V.

Από τον πίνακα αυτόν προκύπτει, ότι κατά το έτος 2002, ο κλάδος του επίπλου (361) αποτελούσε συνολικά το ως προς τον αριθμό των επιχειρήσεων το 61,48 % του 2ψήφιου κλάδου 36 και ως προς τον τζίρο το 55,49 % αυτού. Τα υπόλοιπα ποσοστά μέχρι το 100 % αποτελούν οι λοιπές εκτός επίπλου επιχειρηματικές μονάδες. Στον ίδιο πίνακα φαίνεται και η σχετική συμμετοχή των τετραψήφιων κλάδων επίπλου στο σύνολο του κλάδου του επίπλου (361). Γίνεται προφανές ότι τόσο ως προς τον αριθμό των επιχειρήσεων όσο και ως προς τον επιτυγχανόμενο τζίρο τα έπιπλα κουζίνας συμμετέχουν με συντριπτικά μεγάλα ποσοστά έναντι των άλλων κατηγοριών επίπλου.

Επίσης αξιοσημείωτο είναι, ότι η Περιφέρεια Αττικής, με την μεγαλύτερη συγκέντρωση του αριθμού των νοικοκυριών, γραφείων και υπηρεσιών και με την μεγαλύτερη συγκέντρωση πληθυσμού σε αυτή, συγκεντρώνει επίσης το 37,43 % του αριθμού των επιχειρήσεων και το 53,28 % του τζίρου κλάδου, με αμέσως επόμενη αλλά σε σημαντική απόσταση την Περιφέρεια Κ. Μακεδονίας (αντίστοιχα ποσοστά 27,48 και 24,30 %).

Πίνακας V. Αριθμός επιχειρήσεων και τζίρος (εκατομ. €) κατά Περιφέρεια (2002)
 Table V. Number of enterprises and turnover (million €) per Region (2002).

Περιφέρεια	36		361		3611		3612		3613		3614		3615		σύνολο κλάδου 361 % της χώρας	
	κατασκευή επίπλων και λοιπές βιομηχανίες		κατασκευή επίπλων		καρεκλών και καθισμάτων		γραφείων και καταστημάτων		επίπλων κουζίνας		άλλων επίπλων		στρωμάτων			
	αριθ. επιχ/σε ων	τζίρος	αριθ. Επιχ.	τζίρος	αριθ. επιχ	τζίρος	αριθ. επιχ	τζίρος	αριθ. επιχ	τζίρος	αριθ. επιχ	τζίρος	αριθ. επιχ	τζίρος	αριθ. επιχ	τζίρος
Αν. Μακ.-Θράκη	502	46,69	415	33,41	10	1,77	14	2,2	90	5,37	286	14,25	15	9,82	5,31	3,49
Αττική	5.642	1.045,67	2.927	509,29	263	34,59	240	65,32	597	84,21	1739	285,31	88	39,86	37,43	53,28
Β. Αιγαίο	136	5,29	89	3,53	4	0,12	2		11	1,14	72	2,05			1,14	0,37
Δ Ελλάδα	393	41,96	273	35,29	17	0,59	10	2,78	52	18,04	183	13,3	11	0,58	3,49	3,69
Δ. Μακεδονία	253	9,25	207	7,68	6	0,33	10	0,7	42	1,46	143	5,11	6	0,08	2,65	0,80
Ηπειρος	384	16,84	208	11,47	7	0,07	15	3,21	45	2	134	5,33	7	0,86	2,66	1,20
Θεσσαλία	802	96,79	618	49,88	18	1,1	16	2,74	83	4,38	488	38,97			7,90	5,22
Ι. Νησιά	139	7,54	69	5,62	2		3		17	2,78	45	0,85	2		0,88	0,59
Κ. Μακεδονία	2.943	342,95	2.149	232,33	89	13,89	128	69,57	258	15,25	1641	125,98	33	7,63	27,48	24,30
Κρήτη	672	107,99	385	34,54	24	2,15	21	4,52	36	4,65	294	20,23	10	2,98	4,92	3,61
Ν. Αιγαίο	268	13,45	94	6,7	4	0,08	11	1,69	7	0,67	69	4,11	3		1,20	0,70
Πελ/νησος	361	21,04	204	16,28	16	0,19	6	0,09	46	8,64	130	6,58	6	0,78	2,61	1,70
Στ. Ελλάδα	244	14,09	181	9,94	5	0,35	10	2,95	40	2,17	118	3,56	8	0,91	2,31	1,04
Σύνολο Ελλάδας	12.739	1.722,86	7.819	955,96	465	55,23	486	155,77	1324	150,76	5342	525,63	189	63,5	100,00	100,00
	100	100	61,38	55,49												
			% του κλάδου 36													
			100	100	5,95	5,78	6,22	16,29	16,93	15,77	68,32	54,98	2,42	6,64		
			% του κλάδου 361													

Τα βασικά οικονομικά μεγέθη του κλάδου 36 την περίοδο 1995 –2001⁴ δίνονται στον Πίνακα VI.

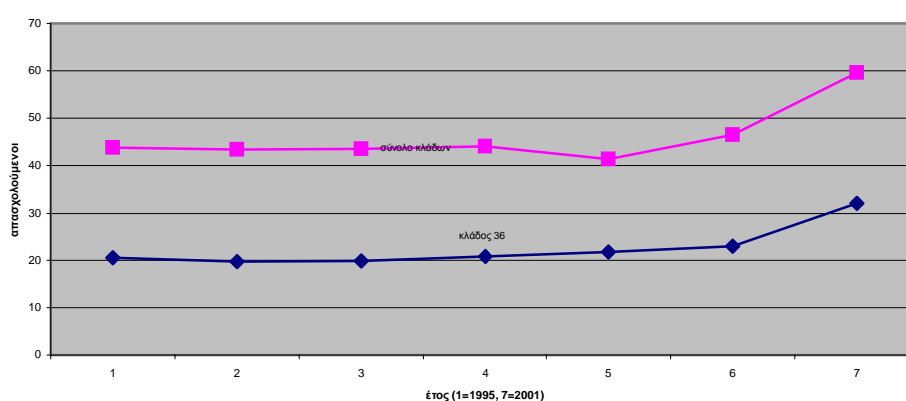
Πίνακας VI. Βασικά οικονομικά μεγέθη του κλάδου 36 διαχρονικά (τρέχ. €)
Table VI. Basic economic sizes of the branch 36 through the years (current €).

Έτος	ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΗ ΑΞΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΑΞΙΑ	ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
1995	279.663.528	130.061.194	259.011.293	15.223.888
1996	284.293.767	140.084.924	251.319.504	16.241.734
1997	288.462.081	139.720.587	268.102.477	20.150.254
1998	310.630.591	154.051.090	289.608.710	23.575.190
1999	341.393.315	175.935.302	326.022.897	28.403.595
2000	399.905.646	206.747.475	378.526.894	35.783.020
2001	430.199.786	225.566.917	399.789.787	45.189.042

Και τα τέσσερα αυτά μεγέθη παρουσιάζουν σε τρέχουσες τιμές αυξητική πορεία. Ιδιαίτερο όμως ειδικό βάρος έχει η πορεία του κλάδου σε σχέση με την πορεία της μεγάλης βιομηχανίας στο σύνολο της χώρας, η οποία και παρουσιάζεται - αναλύεται στα επόμενα.

4.3.1. Τα μέσο μέγεθος (ο αριθμός απασχολούμενων ανά επιχείρηση)

Η διαχρονική εξέλιξη του μέσου αριθμού των απασχολούμενων ανά επιχείρηση στις επιχειρήσεις του κλάδου άνω των 10 ατόμων (κλάδος ΣΤΑΚΟΔ 36) δίνεται στο Σχ.6, συγκριτικά προς τον αντίστοιχο δείκτη για το σύνολο των επιχειρήσεων της χώρας. Είναι σημαντική το συμπέρασμα που προκύπτει από την παρατήρηση και ανάλυση των στοιχείων του σχήματος αυτού, σχετικά με τον σημαντικά μικρότερο μέσο αριθμό απασχολούμενων ανά κατάσταση στον κλάδο των μεγάλων επιχειρήσεων του κλάδου και η σχεδόν παράλληλη πορεία της εν λόγω μεταβλητής διαχρονικά προς την αντίστοιχη μεταβλητή στο σύνολο των μεγάλων επιχειρήσεων της χώρας.

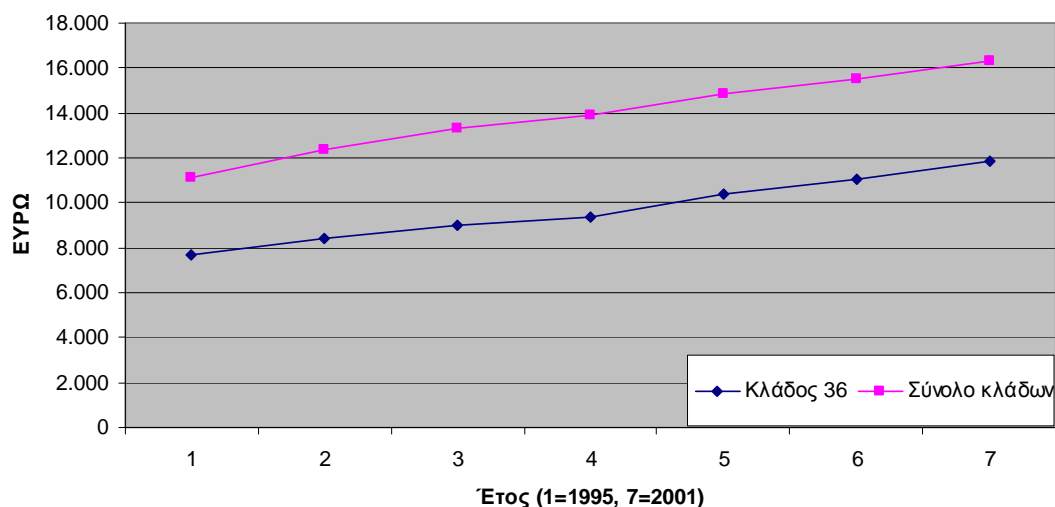

Σχήμα 6. Διαχρονική εξέλιξη απασχολούμενων ανά κατάσταση
Figure 6. A through time research development of employees per enterprise.

⁴ Τα διαγράμματα και οι πίνακες που εμφανίζονται σε ολόκληρο το κεφάλαιο 4.3, είναι αποτέλεσμα της επεξεργασίας από τον συγγραφέα, στοιχείων των ετήσιων βιομηχανικών ερευνών της ΕΣΥΕ για τα αντίστοιχα έτη.

4.3.2 Οι αμοιβές ανά απασχολούμενο

Η διαχρονική εξέλιξη των αμοιβών ανά απασχολούμενο δίνονται στο Σχ. 7.

Σχήμα 7. Μέση αμοιβή απασχολούμενου (€/έτος)

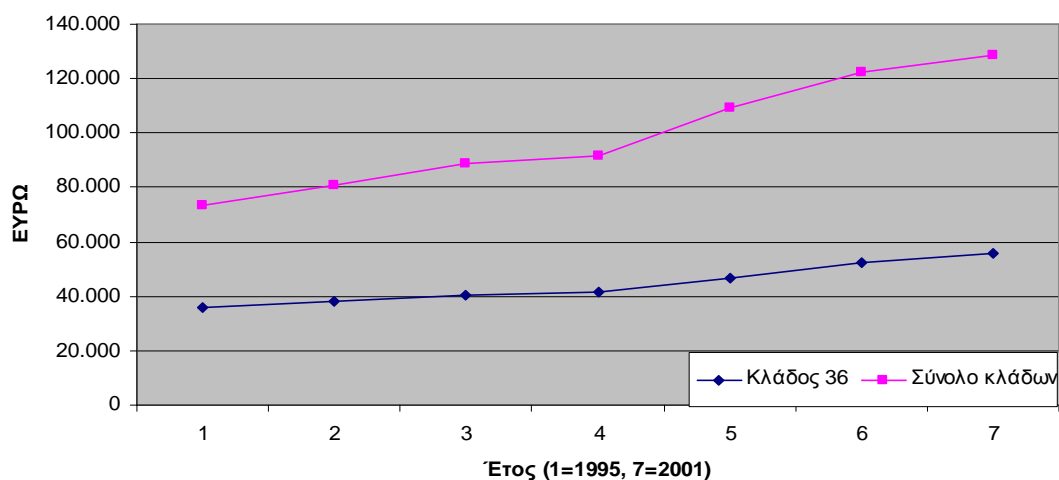
Figure 7. Average salary per employee (€/year).

Οι αμοιβές του κλάδου είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τον μέσο όρο των αντίστοιχων αμοιβών στο σύνολο της χώρας, με τάση μάλιστα (μικρής σχετικά) διεύρυνσης διαχρονικά της διαφοράς.

4.3.3 Η ακαθάριστη αξία παραγωγής

Στο Σχ. 8 δίνεται η διαχρονική εξέλιξη της ακαθάριστης αξίας παραγωγής (σε τρέχουσες τιμές) ανά απασχολούμενο, συγκριτικά με το αντίστοιχο μέγεθος του συνόλου της χώρας.

Η διαχρονική εξέλιξη της ακαθάριστης αξίας παραγωγής στον κλάδο 36 παρουσιάζει μεν ανοδική διαχρονικά πορεία, αλλά με μικρότερους σχετικά ρυθμούς ανόδου σε σχέση με το αντίστοιχο μέγεθος του συνόλου της χώρας. Το γεγονός αυτό αποτελεί σημαντικό αρνητικό στοιχείο για τον εν λόγω κλάδο. Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι και η συνεχώς διευρυνόμενη διαχρονικά διαφορά των εν λόγω δύο μεγεθών, όπως σαφώς φαίνεται στο εν λόγω σχήμα.

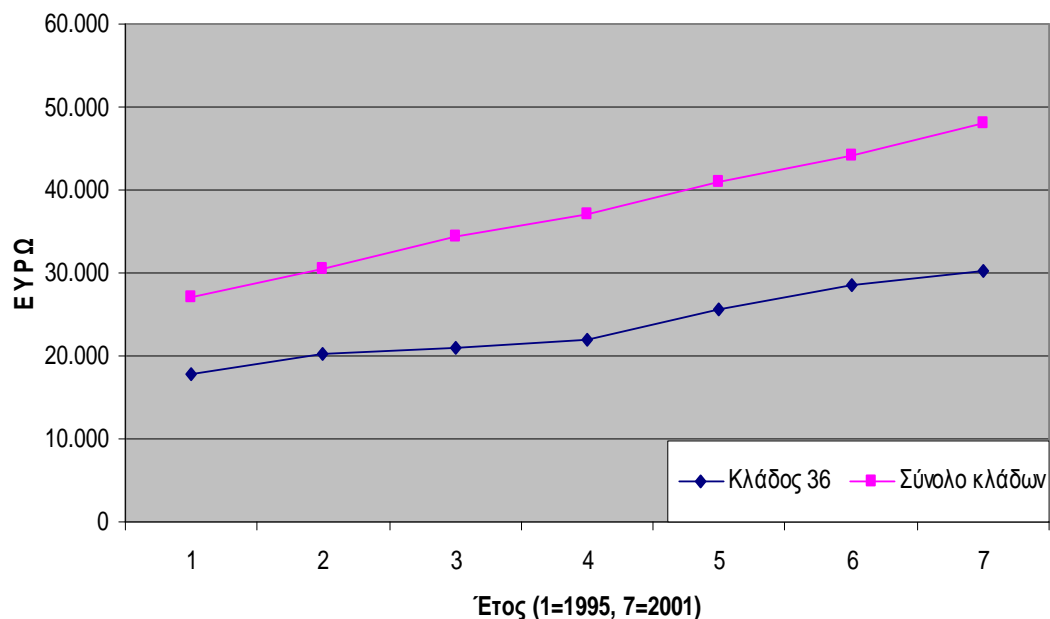

Σχήμα 8. Διαχρονική εξέλιξη ακαθάριστης αξίας παραγωγής / απασχολούμενο

Figure 8. A through time research development of gross production value / employee.

4.3.4 Η προστιθέμενη αξία

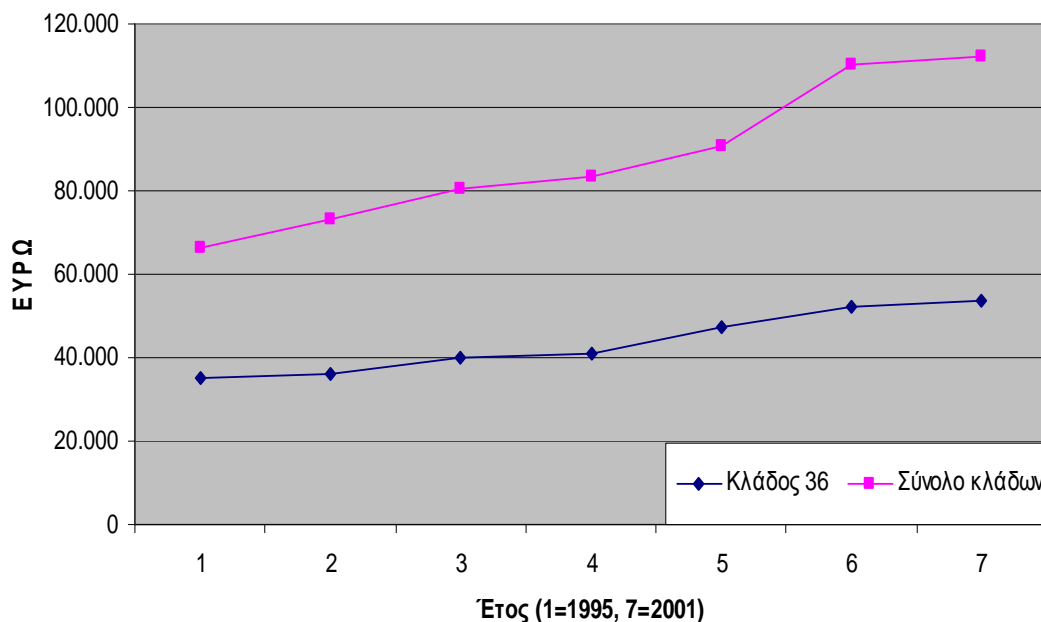
Ανάλογη προς την ακαθάριστη αξία παραγωγής παρουσιάζεται η πορεία του κλάδου 36 και ως προς την προστιθέμενη αξία παραγωγής ανά απασχολούμενο (Σχ.9) και εμφανίζει μικρότερη τάση ανόδου διαχρονικά, συνεχώς διευρυνόμενη διαφορά σε σχέση με το σύνολο της χώρας. Γεγονός που σημαίνει μικρότερη παραγωγικότητα των απασχολουμένων στον κλάδο και μικρότερη παραγόμενη αξία παραγόμενων προϊόντων.

Σχήμα 9. Συγκριτική διαχρονική εξέλιξη προστιθέμενης αξίας ανά απασχολούμενο
 Figure 9. Comparative a through time research development of added value per employee.

4.3.5 Η αξία των πωλήσεων

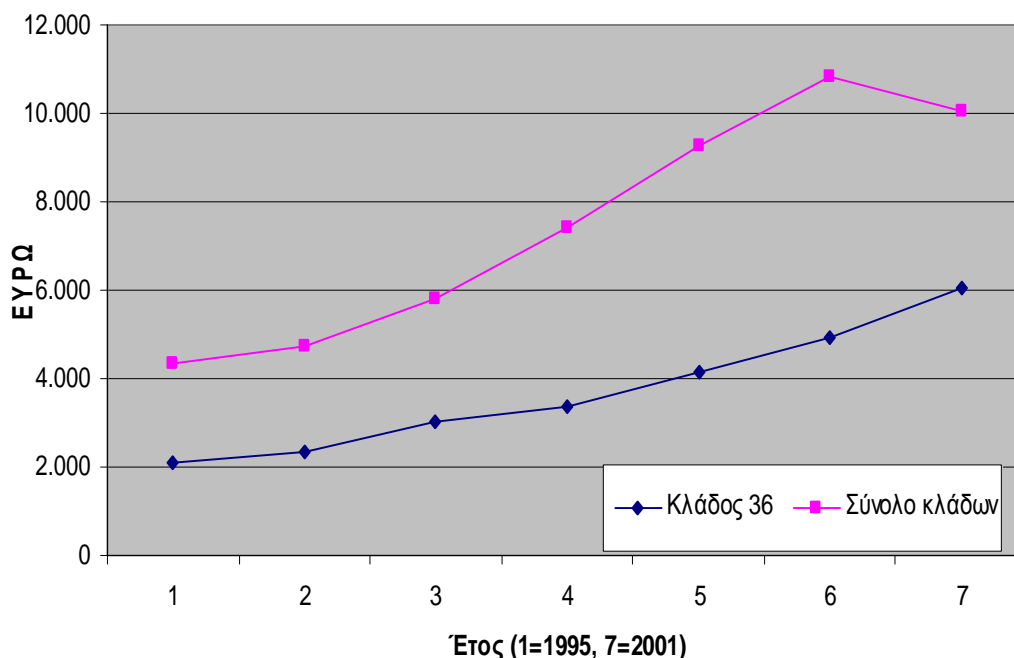
Η αξία πωλήσεων ανά απασχολούμενο, ενώ μέχρι το έτος 1999 παρουσιάζει πορεία ανάλογη προς τα δύο προηγούμενα μεγέθη – μεταβλητές, μετά το έτος αυτό παρουσιάζει σημαντική διεύρυνση της διαφοράς σε σχέση με το αντίστοιχο μέγεθος στο σύνολο των μεγάλων επιχειρήσεων της χώρας (Σχ. 10). Η εξέλιξη για τον κλάδο 36 είναι ανοδική με μικρότερους όμως, αλλά σταθερούς, ρυθμούς ανόδου από έτος σε έτος. Το γεγονός αυτό πιθανόν να εκφράζει και σχετική συντηρητικότητα του κλάδου, που μπορεί να μεταφραστεί και σε μη ικανοποιητικό εκσυγχρονισμό των τεχνικών πώλησης και των μέτρων βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας. Και τα δύο αυτά στοιχεία, εφ' όσον συμβαίνουν, υποδεικνύουν την δυσαρμονία στην οποία βρίσκεται ο κλάδος σε σχέση με το συνεχώς και έντονα μεταβαλλόμενο διεθνές και εσωτερικό οικονομικό περιβάλλον.

Σχήμα 10. Συγκριτική διαχρονική εξέλιξη πωλήσεων ανά απασχολούμενο
 Figure 10. Comparative a through time research development per employee

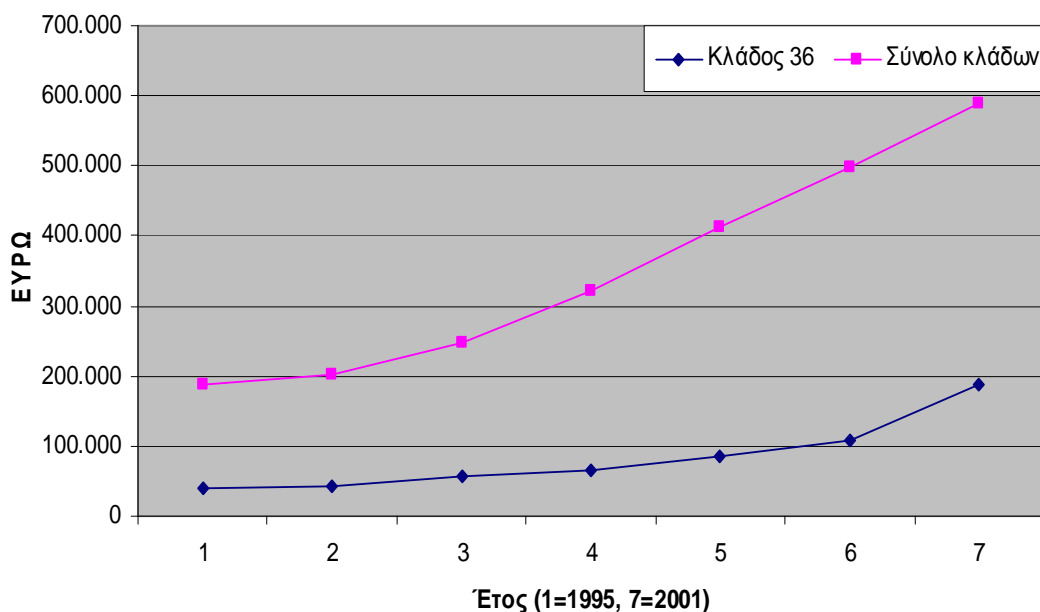
4.3.6 Οι επενδύσεις

Οι επενδύσεις του κλάδου ανά απασχολούμενο δίνονται στο Σχ. 11.

Σχήμα 11. Συγκριτική διαχρονική εξέλιξη επενδύσεων ανά απασχολούμενο
 Figure 11. Comparative a through time research development of investments per employee.

Είναι φανερό ότι ο κλάδος όλο και περισσότερο υπολείπεται σε επενδύσεις / απασχολούμενο σε σχέση με το αντίστοιχο μέγεθος για το σύνολο της χώρας. Ανάλογη εικόνα παρουσιάζει και το ύψος των επενδύσεων ανά κατάσταση (Σχ. 12)

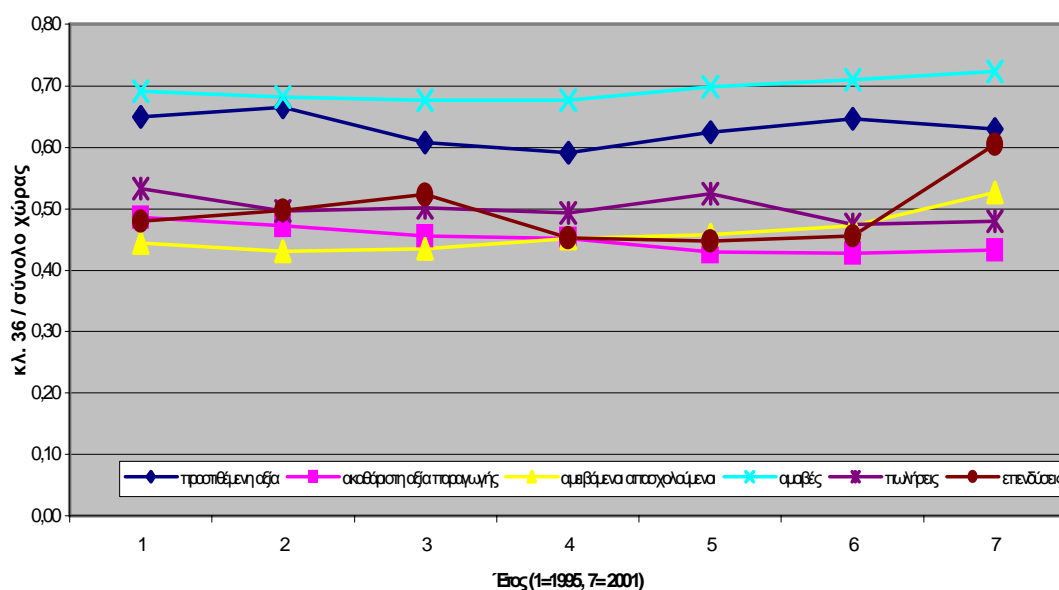
Σχήμα 12. Συγκριτική διαχρονική εξέλιξη επενδύσεων ανά επιχείρηση

Figure 12. Comparative A through time research development of investments per enterprise.

4.3.7 Η συνολική σχετική εικόνα του κλάδου

Ο κλάδος σε όλα τα πιο πάνω βασικά οικονομικά μεγέθη υστερεί σημαντικά έναντι των αντίστοιχων μέσων μεγεθών του συνόλου της μεγάλης βιομηχανίας της χώρας («σύνολο χώρας»). Η αναλογία των μεγεθών αυτών/απασχολούμενο προς τα αντίστοιχα μεγέθη της χώρας απεικονίζονται συνολικά στο Σχ. 13.

Από τη παρατήρηση του εν λόγω σχήματος, προκύπτει ότι η σχετική θέση της μεγάλης βιομηχανίας του κλάδου 36 στο σύνολο της μεγάλης βιομηχανίας της χώρας είναι σημαντικά μειονεκτική. Μόνο η μέση αμοιβή ανά απασχολούμενο και η προστιθέμενη αξία ανά απασχολούμενο προσεγγίζουν το 60 – 70 % των αντίστοιχων μέσων μεγεθών της μεγάλης βιομηχανίας του συνόλου της χώρας. Όλα τα άλλα μεγέθη (αμειβόμενοι απασχολούμενοι, ακαθάριστη αξία παραγωγής, επενδύσεις, πωλήσεις) κυμαίνονται από έτος σε έτος σταθερά κάτω του 60 %.

Σχήμα 13. Διαχρονική εξέλιξη βασικών μεγεθών του κλάδου 36 σε αναλογία προς τα αντίστοιχα μεγέθη του συνόλου της χώρας ανά απασχολούμενο.

Figure 13. A through time research development of basic sizes of the branch 36 in proportion to the respective sizes of the total of the country per employee.

7. ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τα όλα όσα προέκυψαν και εν μέρει συζητήθηκαν ήδη στα επί μέρους κεφάλαια, μπορούν να συναχθούν τα ακόλουθα συμπεράσματα.

1. Οι περιοδικές ανά 5ετία απογραφές εμπορικών και βιομηχανικών καταστημάτων που πραγματοποιούνταν από την ΕΣΥΕ, παρά το σχετικό κόστος τους έδιναν πολύ πληρέστερη εικόνα των επί μέρους παραγωγικών κλάδων και του κλάδου του επίπλου και αποτελούσαν σημαντική πηγή στοιχείων και πληροφοριών για δευτερογενείς έρευνες.

2. Οι απογραφές της μεγάλης βιομηχανίας που καθιερώθηκαν στη συνέχεια (με απασχολούμενους ανά απογραφόμενη παραγωγική άνω των 10 ατόμων) είναι πολύ χρήσιμες στα πλαίσια των διεθνών υποχρεώσεων ή των υποχρεώσεων εναρμόνισης της χώρας με τα διεθνή και ευρωπαϊκά standards, αλλά και της μελέτης της πορείας των εν λόγω επιχειρηματικών μονάδων στο παγκόσμιο και στο ευρωπαϊκό επιχειρηματικό γίγνεσθαι. Όμως στα πλαίσια μιας σε παγκόσμιο επίπεδο μικρής σχετικά οικονομίας, όπως η ελληνική, οι μέχρι 10 άτομα επιχειρήσεις ασκούν σημαντικό ρόλο τόσο στην απασχόληση όσο και στην παραγωγή για κάλυψη των τοπικών και σε επίπεδο χώρας αναγκών. Είναι συνεπώς και σκόπιμο και αναγκαίο να υπάρχει λεπτομερής διαχρονική παρακολούθηση της πορείας αυτών, μέσω περιοδικών απογραφών.

3. Ο κλάδος του επίπλου συνολικά, στη διάρκεια των τελευταίων 25 ετών δεν παρουσιάζει σημαντικές βελτιώσεις στα διαρθρωτικά του μεγέθη και ιδίως ως προς το μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων και ως προς την απασχόληση. Το σημείο τούτο

είναι ιδιαίτερα σημαντικό, σχετικά με τη δυναμικότητα και την ανταγωνιστικότητα του κλάδου (Αναστασόπουλος 1983, Παπαδόπουλος κ.ά. 2005), τη στιγμή που κατά την εν λόγω εικοσαετία σημειώθηκαν πολύ μεγάλες αντίστοιχες μεταβολές σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, λόγω της παγκοσμιοποίησης και της ελεύθερης διακίνησης των κεφαλαίων και αγαθών και της ανάπτυξης των τάσεων μεγέθυνσης των επιχειρήσεων (μέσω εξαγορών ή συγχωνεύσεων), προκειμένου αυτές να αντεπεξέλθουν στις ιδιαίτερες συνθήκες του αυξημένου ανταγωνισμού.

Ως προς την μεταβολή του μέσου μεγέθους της «μεγάλης βιομηχανίας επίπλου» ειδικότερα (με αριθμό απασχολούμενων ανά επιχείρηση άνω των 10 ατόμων), η εικόνα είναι θετική, χωρίς όμως να διαφαίνονται άλματα στην εξέλιξη του μεγέθους αυτού, παρά τον διαφαινόμενο να οξύνεται ακόμη περισσότερο ανταγωνισμό από τις αντίστοιχες επιχειρήσεις του εξωτερικού (εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης). Το μέσο μέγεθος της μεγάλης ελληνικής επιχείρησης επίπλου εξακολουθεί να είναι «απελπιστικά» μικρό (21 κ.μ.ό. άτομα στην 12ετία 1988-2000).

4. Η συγκέντρωση του αριθμού των επιχειρήσεων, της απασχόλησης αυτών και του τζίρου εξακολουθεί να εστιάζεται κυρίως στις δύο Περιφέρειες Αττικής και Κ. Μακεδονίας (όπου τα δυο μεγαλύτερα αστικά κέντρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και όπου διαβιεί περισσότερο από το 50 % του συνολικού πληθυσμού της χώρας) ως αποτέλεσμα του έντονου προσανατολισμού των επιχειρήσεων προς την πλευρά της ζήτησης.

The through time research structure and the development of the furniture branch.

I. Papadopoulos⁵

Absract

The research targets of the present paper is the investigation of the structural characteristics of the furniture branch during the last 25 years as well as its trends and dependencies during the last 5 years. More specifically, it is described initially the economy cycle and the economic activities of the wooden furniture, the through time research development of the number of enterprises and the employment status in the branch, at national and regional level, the salaries, the gross production value, the added value, the sales value, and the investments. Ending, it is presented the general image of the branch which shows that no significant improvements were made during the last 25 years, particularly an important fact for the dynamics of its competitiveness at european and worldwide level but also to be deficient in respect to the average sizes of the total of the big industry of our country since all comparable economic sizes are ranged steadily below 60%.

Keywords: furniture branch, economic sizes, A through time research development, census of industrial shops, NSSG

⁵ Scientific Assistant, TEI of Larisa, Dpt. of Designing and Technology of Wood and Furniture and School of Forestry and Natural Environment, A.U.Th.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Anderson, D.R., D.J. Sweeney and Th. A. Williams 1996. Statistics for Business and Economics. West Publishing Company. Minneapolis.
- Cmielewski, G., 1979. Marketing für Handwerksbetriebe. Holzmann/taylorix.
- ICAP, 2002.Ελληνικός Οικονομικός Οδηγός. Τόμος 1 Βιομηχανία, Εκδόσεις ICAP, Αθήνα, 768 σελ
- Kakaras, J., 1999. Furniture and wood construction industries in Larisa area. Existing situation and perspectives. Forth International Conference on The Development of Wood Science, Wood Technology and Forestry. 14-16 July 1999. Missenden Abbey. Forest Products Research Centre. Buckinghamshire Chiltens University College High Wycombe. England.
- Koutsogianni, A., 1977. Theory of Econometrics. An Introductory exposition of econometric methods. The Mac Millan Press Ltd. London.
- Ostrom, C.W., 1990. Time series analysis. Series: Quantitative Applications in the Social Sciences. A Sage University paper. London.
- Αναστασόπουλος, Κ., 1983. Κόστος και ανταγωνιστικότητα του ελληνικού κλάδου επίπλου. 5^ο Συνέδριο επίπλου-διακόσμησης-εξοπλισμού. 8/3/1983. Θεσσαλονίκη.
- Γιάνναρος, Γ., 2000. Παραγωγή και εμπορία επίπλων. Κλαδική μελέτη. IOBE. Αθήνα.
- ΕΣΥΕ, 1963 Απογραφή βιομηχανικών, βιοτεχνικών και εμπορικών καταστημάτων. Αθήνα.
- ΕΣΥΕ, 1968 Απογραφή βιομηχανικών, βιοτεχνικών και εμπορικών καταστημάτων. Αθήνα.
- ΕΣΥΕ, 1973. Απογραφή βιομηχανικών, βιοτεχνικών και εμπορικών καταστημάτων. Αθήνα.
- ΕΣΥΕ, 1978. Απογραφή βιομηχανικών, βιοτεχνικών και εμπορικών καταστημάτων. Αθήνα.
- ΕΣΥΕ, 2002. ΣΤΑΚΟΔ 2003. Στατιστική ταξινόμηση των κλάδων οικονομικής δραστηριότητας. Ζ.3. Αθήνα.
- ΕΣΥΕ, 2005. Συνδυασμένη ονοματολογία. Αθήνα 2005.
- ΚΕΠΕ, 1976. Πρόγραμμα αναπτύξεως 1976-80: Βιομηχανίες ξύλου, επίπλων, χάρτου, εκδόσεων – εκτυπώσεων. Αθήνα.
- Κριτωτάκης, Ι., 1985. Η ελληνική επιπλοποιία στα πλαίσια της διεθνούς αγοράς επίπλων. ΕΛΚΕΠΑ. Αθήνα.
- Παπαδόπουλος, Ι., Γ. Νταλός, Κ. Σούτσας, 2005. «Έρευνα ανταγωνιστικότητας και ανταπόκρισης στις μεταβολές του εξωτερικού περιβάλλοντος των θεσσαλικών επιχειρήσεων επίπλων, ως στοιχεία ενός δυναμικού μάρκετινγκ». Γεωτεχνικά Επιστημονικά Θέματα (υπό δημοσίευση).
- Παπαδόπουλος, Ι., 2005. Χρηματοοικονομική ανάλυση εταιρειών του κλάδου επίπλου. Γεωτεχνικά Επιστημονικά Θέματα (υπό δημοσίευση).
- Παπαλιάγκας, Α., 1992. Αριστοποίηση της διάρθρωσης των κεφαλαίων στη βιομηχανία ξύλινου επίπλου. Διδακτορική διατριβή Τμήματος Δασολογίας και Φ.Π., Α.Π.Θ., Θεσσαλονίκη.
- Στάμου, Ν., 1980. Προβλήματα και προϋποθέσεις ανάπτυξης της ελληνικής βιομηχανίας ξύλου. Ανακοινώσεις προσυνεδρίου «Η βιομηχανία στην Ελλάδα». Τ.Ε.Ε., Θεσσαλονίκη 18-20 Νοεμβρίου 1980.σελ. 106-119.
- Στάμου, Ν., 1982. Μάρκετινγκ και έπιπλο – Δυνατότητες και προοπτικές. Συνέδριο FURNIDEC. Θεσσαλονίκη 1982.
- Τερζόπουλος, Κ., 1994. Θεσμικά προβλήματα του κλάδου. Furnidec, 1994. Θεσσαλονίκη

- Τσατσούλη, Α., 2000. Σε φάση ωριμότητας ο κλάδος του επίπλου. Οικονομικός Ταχυδρόμος, Φ. 18/2000.
- Φιλίππου, Ι., 1993. Ελληνική Επιπλοποιία - Προβλήματα - Προοπτικές και προϋποθέσεις ανταπόκρισης στην πρόκληση του 1993. Συνέδριο FURNIDEC. Επιστ. Επετηρίδα Δασολογίας και Φ.Π., Α.Π.Θ. Τόμος ΛΓ/1, αριθμός 13.
- Φράγκος, Β. 1979. Οι επιπτώσεις της τελωνειακής ενώσεως και της εμπορικής πολιτικής της ΕΟΚ στη μελλοντική ανάπτυξη της βιομηχανίας ξύλου στην Ελλάδα. Το Δάσος, τ. 85.
- Χριστοδούλου, Α. Β. Μπλιούμης. 1997. Οι επιχειρήσεις ξύλου-επίπλου υπό το φως της νέας πραγματικότητας. Θεωρία και πράξη. Ημερίδα με θέμα «Ο κλάδος επίπλου-ξυλουργικών κατασκευών στη Λάρισα. Υφιστάμενη κατάσταση-προοπτικές-τεχνολογικές εξελίξεις». Λάρισα, 2/12/1997.